

Ky dokument nuk është prova. Prova janë bajtët e ruajtur: HTML-ja e faqes, pamja e saj, dhe zinxhiri i hash-eve që i lidh. Kjo dëshmi është paraqitja e tyre, e prodhuar automatikisht. Verifikohet me kodin më poshtë **pa na pyetur ne**.

ARTIKULLI

TITULLI	Privatësia dhe kufijtë e kontrollit procedural, një boshllëk që projektligji nuk e zgjidh
ADRESA	https://www.gazetatema.net/blogu-tema/privatesia-dhe-kufijte-e-kontrollit-procedural-nje-boshllek-qe-projek-i590660
BURIMI	gazetatema.net
GJENDJA	online

KOHA

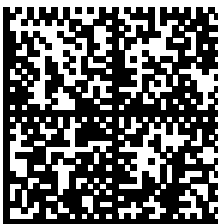
KAPUR NGA NE	6 tetor 2026, 14:23:18 UTC <i>Dritarja jonë e pasigurisë: ± 300 s — intervali me të cilin e kontrollojmë këtë burim.</i>
DEKLARUAR NGA PORTALI	6 tetor 2026, 14:20:00 UTC <i>Koha e deklaruar vjen nga pala që po vlerësohet. Ora jonë nuk preket prej saj, dhe të dyja shfaqen këtu të ndara.</i>

HASH-ET · SHA-256

PËRMBAJTJA	cb3a081aa6996a1856b34c849f36b34353800ebb4b0e14bbdba3676e2700ad52
TEKSTI	3b0a9af5c950b51a0c468992ea95a58de2bab965091d2b1c7c174c11a7044c20
PAMJA	b433566a1d5caf2736fe665ee7201a03995815f83af6242fa75a30355c27545b

ZINXHIRI I PROVËS

KJO HYRJE	983cac31ea3524997c9433a277af95c9d9f6fa918711af1c53d9e4a78e078e5a
E MËPARSHMJA	—
RRËNJA MERKLE	—
ANKORIMI	nuk është ankoruar ende <i>Kjo hyrje nuk është përfshirë ende në asnjë pemë Merkle të dërguar. Zinxhiri i hash-eve provon rendin dhe integritetin; koha jo.</i>

SKANOJE PËR TA VERIFIKUAR

Kodi të nxjerr te eksploruesi i STAMLES. Ai regjistër nuk është yni: nëse serveri ynë bie nesër, vula mbetet aty ku është.

Faqja tregon njërën nga tri gjendjet — **nuk u gjet**, **në radhë**, ose **e konfirmuar** me bllokun, rrënjën Merkle dhe transaksionin në Polygon. Krahazo hash-in që gjen atje me atë të shtypur më lart: nëse përputhen, kjo kapje ekzistonte para asaj ore, dhe ne nuk mund ta kishim ndryshuar pas saj.

<https://scan.stamles.eu/verify/983cac31ea3524997c9433a277af95c9d9f6fa918711af1c53d9e4a78e078e5a>

PAMJA E FAQES

Renderuar nga HTML-ja jonë e ruajtur, jo nga rrjeti. **Riprodhon kopjen tonë, jo pamjen e atëhershme:** stilet dhe imazhet e largëta mund të mos ekzistojnë më ose të kenë ndryshuar.

Motori: chromium-stored+assets · dritarja 1280×1024 px

- [Politika](#)
- [Sociale](#)
- [Kronika](#)
- [Ekonomia](#)
- [Editorial](#)
- [Antena](#)
- [Blog](#)
- [Rajoni](#)
- [Bota](#)
- [Kulturë](#)
- [Sport](#)
- [Lifestyle](#)
- [Hosteni](#)

 English

Built and Monetized by

 English

ie VIDEO/ Aktori i njohur para i jmeron Trumpin: "Do te shnderrohem ne Hulk, nuk do te te pelqej kur te zemerohem" Privatesia dhe kuhjte e kontrollit procedural, nje bosh fundit

Privatësia dhe kufijtë e kontrollit procedural, një boshllëk që projektligji nuk e zgjidh

TemA

6 Tetor 2026, 16:20 Blog TEMA

Desa ndryshimet e Kodit të Procedurës Penale duhet të parashikojnë një ankim kundër kontrollit, edhe kur nuk sekuestruar asnjë

Nga Isuf Shehu - Avokat

Në doktrinën procedurale italiane përdoret një term që në Shqipëri pothuajse nuk artikullohet: “kontrolli negativ” (perquisizione negativa). Bëhet fjalë për kontrollin që kryhet në banesën, zyrën ose mbi trupin e një personi, por që nuk përfundon me sekuestrim. Në pamje të parë, ato mund të duken më pak problematike, pikërisht sepse nuk lënë pas ndonjë provë që mund të kundërshtohet. Por nga pikëpamja e garancive, problemi është më i madh: nuk mbetet asnjë gjurmë procedurale që ta çojë çështjen përpara gjykatës. Në sistemin tonë procedural, individit nuk ka një mjet të posaçëm ligjor për ta kundërshtuar vetë kontrollin përpara gjykatës.

Projektligji për ndryshimin e Kodit të Procedurës Penale, i hartuar dhe propozuar nga Ministria e Drejtësisë dhe i prezantuar nga Kryeministri më 30 shtator 2026, ishte rasti për ta zgjidhur këtë problem. Ai ndërhyr në rreth një të pestën e Kodit të Procedurës Penale (KPP) dhe në fushën e kontrolleve bën disa hapa të nevojshëm, vecanërisht ndaj fenomenit të ashtuquajtur “peshkim për prova” (fishing expedition). Ndryshimi i nenit 202/a kërkon që vendimi i kontrollit të specifikojë sendet që kërkohen dhe lidhjen e tyre me faktin penal, ndërsa shkelja e kësaj kërkesë sjell, me disa përjashtime, papërdorshmërinë e provave. Kontrollin që policia gjyqësore kryen me iniciativën e vet do t’i nënshtrohen vlerësimit të gjykatës, e cila do të verifikojë edhe nëse urgjenca që justifikonte ndërhyrjen ka ekzistuar realisht. Megjithatë, projektligji i përgjigjet vetëm njëre anë të problemit, mënyrës se si autorizohet kontrolli. Mbetet pa përgjigje ana tjetër, ajo që lidhet me mjetin përmes të cilit individit mund të kërkojë shqyrtimin gjyqësor të ligjshmerisë dhe bazueshmërisë së kontrollit pasi ai është kryer. Për këtë çështje, teksti i propozuar nuk ka asnjë parashikim.

Sistemi aktual funksionon në mënyrë të tërthortë. Ligji nuk parashikon një ankim të posaçëm kundër vetë vendimit për kontrollin. Kur kontrolli pasohet nga sekuestrimi i sendeve, personi mund ta kundërshtojë edhe ligjshmërinë e kontrollit përmes ankimit ndaj vendimit të sekuestrimit, sipas nenit 212 të Kodit të Procedurës Penale. Por, kur nuk sekuestron asgjë, Kodi dhe projektligji nuk parashikon asnjë mjet ankimi, për pasojë individit i mbetet vetëm ankimi individual kushtetues. Në këtë mënyrë, mbrojtja gjyqësore e privatësisë përfundon duke u varur nga një rrethanë krejt konkrete, nëse gjatë kontrollit policia gjyqësore ka gjetur apo jo diçka për të sekuestruar.

Ky boshllëk nuk është zbulim i ri. Gjykata Kushtetuese e ka trajtuar në mënyrë të përsëritur. Në vendimet nr. 12/2021 dhe nr. 14/2022 të saj, pranoi se kur kontrolli nuk shoqërohet me sekuestrim, personi mund t’i drejtohet asaj drejtpërdrejt, dhe e ripohoi këtë qëndrim në vendimin nr. 42/2025. Në vendimin nr. 21, datë 22 prill 2025 (çështja Qyno), Gjykata shkoi më tej dhe i kërkoi ligjvënësit të vlerësojë nëse Kodi duhet plotësuar me një mjet efektiv para gjykatave të zakonshme për rastet kur kontrolli nuk ndiqet nga sekuestrimi. Në vendimin nr. 78, datë 29 qershor 2026 (çështja V.V), e përsëriti këtë kërkesë. Pesë vite jurisprudencë kushtetuese tregojnë të njëjtën problematikë: ankimi kushtetues po përdoret, në thelb, si zëvendësim për një mjet ankimi që Kodi nuk e parashikon. Por Gjykata Kushtetuese nuk është konceptuar për të shërbyer si gjykata e parë ku individit drejtohet për të kundërshtuar çdo kontroll.

Strasburgu e ka evidentuar të njëjtin problem në rastin shqiptar. Në vendimin “Çela kundër Shqipërisë” (kërkesa nr. 55672/22, janar 2026), në të cilin kërkuesi u përfaqësua nga zyra jonë, GJEDNJ-ja vuri në dukje se Kodi shqiptar nuk parashikon një mjet ankimi kur kontrolli nuk shoqërohet me sekuestrim (parag 56 i vendimit). Gjykata ritheksoi, duke iu referuar edhe çështjes “Reznik kundër Ukrainës”, se një kontroll nuk mund të mbetet pa një mjet efektiv kundërshtimi, individit duhet të ketë mundësi të kundërshtojë si bazën faktike dhe ligjore të kontrollit, ashtu edhe të kërkojë riparimin e cenimit të të drejtave të tij.

Kërkesa u shpall e papranueshme, pasi për kontrollin e zyrës ekzistonte mjeti i parashikuar nga neni 212 i KPP dhe ky mjet nuk ishte shteruar, pavarësisht elementeve specifike të çështjes si ekzekutimi i letërporosisë nga jashtë dhe garancitë shtesë të avokatit nga kontrolli i zyrës dhe banesës. Kjo papranueshmëri nuk e zbehu problemin, përkundrazi, e nxorri atë më qartë në pah. Neni 212 bëhet i disponueshëm kur kontrolli shoqërohet me sekuestrim, në të kundërt mbetet e paqartë se përmes cilit mekanizëm individit mund ta kundërshtojë vetë ligjshmërinë e ndërhyrjes. Vetë vendimi sjell edhe dy elemente që dobësojnë argumentin se mjetet ekzistuese janë të mjaftueshme. Së pari, papërdorshmëria e provave nuk mund të zëvendësojë shqyrtimin e vetë kontrollit (§ 52). Së dyti, një padi civile për dëmshpërblim nuk ofron, në vetvete, një mjet efektiv kur suksesi i saj varet nga ekzistenca e një konstatimi paraprak të shkeljes nga gjykata (§§ 48–50). Në fund, problemi mbetet i thjeshtë, nëse nuk ka një gjyqtar që mund të shqyrtojë ligjshmërinë e kontrollit, nuk ka asnjë mjet real për të kërkuar riparimin e cenimit.

Vende të tjera evropiane e kanë adresuar këtë problem me zgjidhje të drejtpërdrejta procedurale. Në Itali, pas vendimit të Strasburgut në çështjen “Brazzi kundër Italisë” (2018), reforma Cartabia e vitit 2022 shtoi në Kodin e Procedurës Penale nenin 252-bis. Dispozita i jep të hetuarit, por edhe çdo personi ndaj të cilit është urdhëruar ose kryer kontrolli, të drejtën ta kundërshtojë atë përpara gjyqtarit të hetimeve paraprake, brenda dhjetë ditëve, pikërisht në rastet kur kontrolli nuk është pasuar nga sekuestrimi. Gjyqtari e pranon kundërshtimin kur konstaton se kontrolli është urdhëruar jashtë rasteve të parashikuara nga ligji.

Një zgjidhje të ngjashme ka zgjedhur edhe Franca. Me ligjin e 23 marsit 2019 u shtua neni 802-2, i cili i jep kujtdo që i është nënshtuar një kontrolli, dhe ndaj të cilit nuk është filluar një ndjekje penale, brenda gjashtë muajve, të drejtën t’i kërkojë gjyqtarit anulimin e kontrollit, brenda një viti nga momenti kur ka marrë dijeni për të. Të dyja këto modele tregojnë se ekzistenca e një mjeti efektiv nuk kërkon domosdoshmërisht njoftim paraprak ose pezullimin e kontrollit. Ajo që kërkohet është më e thjeshtë, t’i jepet individit një mundësi reale, pasi kontrolli ka përfunduar, për t’iu drejtuar gjykatës, për të kundërshtuar ligjshmërinë e tij.

Projektligji duhet të plotësohet në dy drejtime. Së pari, duhet të parashikohet një mjet i posaçëm ankimi kundër kontrollit, i vlefshëm si për të pandehurin, ashtu edhe për çdo person ndaj të cilit kontrolli është urdhëruar ose kryer, pavarësisht nëse kontrolli ka sjellë apo jo sekuestrim. Ky mjet duhet të shqyrtohet nga gjykata brenda afateve të përcaktuara, sipas modelit të nenit 212 të KPP, dhe duhet të shoqërohet me pasoja konkrete në rast konstatimi të shkeljes, deklarimin e paligjshmërisë së kontrollit, asgjësimit e të dhënave të marra. Së dyti, duhet kufizuar përmbajtja e nenit 205, pika 4, i cili sot lejon kontrollin e personave të pranishëm sa herë që organi procedues “çmon” se një kontroll i tillë është i nevojshëm. Arsyet konkrete dhe individuale që justifikojnë kontrollin duhet të pasqyrohen në procesverbal dhe vetë kontrolli duhet t’i nënshtrohet vlefësimi gjyqësor brenda 48 orëve, në të njëjtën mënyrë që projektligji parashikon tashmë për kontrollin e kryera në kushtet e urgjencës. Kjo është pikërisht garancia që Gjykata Kushtetuese ka kërkuar në çështjen “Vladimirov” dhe që Strasburgu e ka pranuar si një mekanizëm kompensues në rastet kur mungon autorizimi paraprak (“Brazzi”). Në këtë mënyrë, reforma nuk do të kufizojë vetëm në rregullimin e mënyrës se si autorizohet një kontroll, por do të krijonte edhe atë që sot mungon, një mjet të qartë dhe efektiv për ta kundërshtuar kontrollin pasi ai është kryer.

Fakti që projektligji vjen nga Ministria e Drejtësisë dhe jo nga gjyqtarët e prokurorët që do ta zbatojnë ka rëndësi. Sipas BIRN, procesi u zhvillua pa konsultim të gjerë dhe reagimet e gjyqtarëve e prokurorëve erdhën pas publikimit, kryesisht për shqetësimin se rregullat e reja mund të ngadalësojnë hetimet. Por

jurisprudenca tregon një tjetër boshllëk, projektligji rregullon mënyrën e autorizimit të kontrollit, por jo mënyrën e kundërshtimit të tij pasi është kryer. Është një problem që zyra jonë e ka adresuar në çështjen “Çela kundër Shqipërisë” para GJEDNJ- së dhe në çështjen “Vladimirov” para Gjykatës Kushtetuese. Paradoksi është i qartë, ligji parashikon ankimin kur sekuestrohet telefoni, por jo një mjet të qartë për të kundërshtuar vetë kontrollin kur sekuestrimi nuk ndodh.

Efektiviteti i hetimit është një interes legjitim dhe asnjë nga këto ndryshime nuk e pengon atë. Ankimi bëhet pasi kontrolli ka përfunduar, nuk e pezullon hetimin dhe nuk kërkon njoftim paraprak. Ajo që ndryshon është diçka më themelore, pushteti për të kryer një kontroll nuk mbetet pa një gjyqtar që ta shqyrtojë më pas. Nenet 8 dhe 13 të Konventës kërkojnë pikërisht këtë, një mbrojtje efektive të privatësisë dhe një mundësi reale për të kundërshtuar cenimin e saj. Ligji duhet të garantojë jo vetëm që kontrolli të autorizohet sipas rregullave, por edhe që ai të mund të kundërshtohet dhe të shqyrtohet realisht nga një gjykatë. Gjykata Kushtetuese ia ka kërkuar këtë ligjvënësit dy herë. Kuvendi nuk ka pse të presë një herë të tretë.

 Lini një Përgjigje

Koment *

Emër *

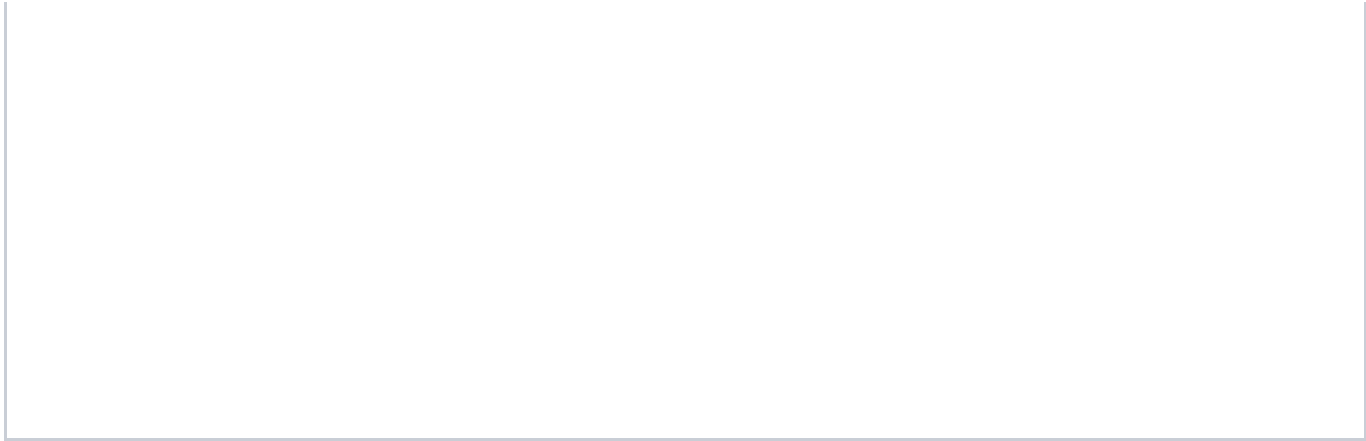
POSTOJE KOMENTIN

Kur protesta kërkon imunitet nga humori

14:50 Blog / 21 komente

Kush e ka radhën?

12:04 Blog / 15 komente

Pamja këtu është e ri-koduar për ta futur në dokument. Artefakti autoritar është skedari WebP i ruajtur, dhe hash-i i tij është ai i shtypur te faqja e parë — pra dallimi është i verifikueshëm, jo i fshehur.